

Dirk Jan Walstra

Dirk Jan Walstra is geboren op 2 augustus 1906 in Garut, NOI. Hij was de zoon van Hendricus en Antoinette Walstra. Hij werd leraar in Nederlands Indië en gaf les op diverse plaatsen zoals Blitar en Madioen.

Hij trouwde op 6 mei 1932 in Jogjakarta met Augustine Pauline Gauwnstra

Overgeplaatst van de 1e. Europeesche school te Madioen naar de 1e. Europeesche school B. te Batavia, de Europeesch hoofdonderwijzer D. J. Walstra.

(Jogjakarta, 1909). Ze gingen wonen in Blitar en kregen daar twee kinderen, Ragnhild (1933) en Ronald Jan (1935). In 1938 werd hij overgeplaatst naar de 1e Europeesche school in Batavia als hoofdonderwijzer. In 1941 woonde hij weer in Kediri op Madjenang 20. Hij stond daar op de kieslijst van het IEV voor de gemeenteraadsverkiezingen.

Vervolgens werden door de groepen flambouwen aangestoken, als een symbool van de oplaaiing van den geest, die in Nederland niet tot uiting kan komen. Nadat akela Schakel een hulde aan de gevallen had voorgedragen, werden de flambouwen uitgedoofd, op één na, welke onder escorte naar het clubhuis van het meisjesgilde op Madjenang werd gebracht en aldaar overhandigd aan hopman Walstra. Alle aanwezigen volgden het escorte naar het clubhuis. De flambouw zal worden bewaard tot den dag van het herrijzen van Nederland en zal dan worden gebruikt om er een groot vreugdevuur mee te ontsteken.

Dirk Jan was in 1941 hopman van de Scoutinggroep in Kediri. Roelfje Schakel was hier Akela. Op 29 april 1941 werd ter ere van de verjaardag van Prinses Juliana door de scouts een kampvuur gehouden. Dhr Hogenraad, voorzitter van de afdeling, hield een toespraak. Hopman Walstra sprak over de prinses en hopman Horninge over Sint Joris. In mei werd in Djokjakarta een leiderskoempoelan gehouden. Roelfje Schakel, mej. Schroeder, en mej Buning zouden deelnemen en ook Jacobus Zijderveld, Walstra en Horninge brachten een bezoek.

Op 10 mei 1941 hielden de scouts uit Kediri een herdenking om de Duitse inval in Nederland te herdenken. Hopman Horninge las de proclamatie van H.M. de Koningin van 10 mei 1940 voor en het Wilhelmus werd gezongen. Akela Schakel herdacht de gevallen en ook hopman Walstra was betrokken bij de herdenking.

Tijdens de mobilisatie was hij Landstorm soldaat bij het IIIe Landstorm Bataljon. Dirk Jan Walstra, Gerard Hogenraad en Jacobus Zijderveld werden krijgsgevangen genomen en geïnterneerd op Java. Op 25 januari 1942 ging hij met de Tacoma Maru 2 met 2000 krijgsgevangenen van Batavia naar Singapore. De mannen waren deels afkomstig uit het kamp Patekoan in Batavia. Dit transport werd aangeduid als Java Party 10, het 10e krijgsgevangenen-transport dat van Java vertrok. Na drie dagen kwam het schip aan in Singapore en werden de krijgsgevangenen overgebracht naar het Changi-kamp. Van hier gingen ze per trein naar Ban Pong aan het beginpunt van de Birmaspoorweg in Thailand.

De Birma-Siamspoorweg, Birmaspoorweg of Dodenspoorlijn was een spoorlijn van 415 km tussen Non Pladuk in Thailand (Siam) en Thanbyuzayat in Myanmar (Birma). De spoorlijn was voor de Japanse bezetters nodig om een directe verbinding naar de kust van Birma te creëren, zodat Japanse schepen niet meer om het hele schiereiland hoefden te varen.

Het werk aan de spoorlijn begon op 16 september 1942 en werd 16 maanden later voltooid. Er werd gebruikt van oude spoorlijnen die onder andere op Java en andere bezette gebieden in Zuidoost Azië ontmanteld werden. De Japanners maakte gebruik van krijgsgevangenen en burgers om de spoorlijn aan te leggen. Er werd aan de beide uiteinden van de spoorlijn in Thailand en in Birma begonnen met werken. Alle krijgsgevangenen werden in groepen onder de kampen verdeeld die naast de rivieren Khwae Yai en Khwae Noi waren geplaatst. Als een traject klaar was, ging een groep naar een volgend werkkamp om aan een volgende traject te werken. In de zomer van 1943 werd de zogeheten 'Speedo-tijd' door de Japanners ingevoerd. De dwangarbeiders moesten zich dubbel inspannen om het spoor af te krijgen. De dwangarbeiders ontmoeten elkaar in oktober 1943 in Konkuita.

Tijdens de aanleg stierven per dag gemiddeld 75 arbeiders. 15 000 krijgsgevangenen stierven aan uitputting, ziekte en ondervoeding (7000 Britten, 4500 Australiërs, 130 Amerikanen en 3000 Nederlanders). Daarnaast stierven ongeveer 100 000 Thaise en Indonesische romoesja's en Birmaanse en Maleisische dwangarbeiders bij de aanleg.

Na de voltooiing van de spoorweg in december 1943 bestond het werk uit onderhoud en reparatie van schade door geallieerde bommenwerpers. Ook moest er bijvoorbeeld hout gekapt worden om de stoomtreinen te laten rijden. De werkkampen lagen vaak naast vitale punten van de spoorweg, waardoor bombardementen ook veel slachtoffers en gewonden onder de dwangarbeiders maakten. Op een aantal plekken werden ook hospitaalkampen ingericht. Een deel van de krijgsgevangenen die gewerkt hadden aan de aanleg, werden als dwangarbeider naar Japan verscheept.

Na de oorlog ging hij naar Nederland. Hij overleed op 7 september 2006 als honderdjarige in Leidschendam-Voorburg.

Meer informatie

[Dirk Jan Walstra \(1906 - 2006\) - Genealogy \(geni.com\)](#)

[Registratie Dirk Jan Walstra \(in het jaar 1836-1936\) » Open Archieven](#)

[Registratie Dirk Jan Walstra & Augustine Pauline Gauwnstra & Ragnhild Walstra & Ronald Jan Walstra in 1913 te 's-Gravenhage » Open Archieven](#)

[Algemeen handelsblad voor Nederlandsch-Indië » 30 jul 1938 - Art. 71 | Delpher](#)

[Oost-Indië: Stamkaarten Ambtenaren | Nationaal Archief](#)

[De Indische courant » 29 aug 1941 - Art. 288 | Delpher](#)

[Soerabaijasch handelsblad » 05 mei 1941 - Art. 256 | Delpher](#)

[De Indische courant » 13 mei 1941 - Art. 262 | Delpher](#)

[Java Party 12 \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

[Java Party 10 \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

[Tacoma Maru 2.htm](#)

[Birma-Siam-spoorweg \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

[Birma-Siam-spoorweg \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.